

Feiger Hustadvika kommune ut? Overlates heller barna og lærere til seg selv?

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 26.02.2023

Vil koste kommunen nær en million å flytte stasjonen

Hovedverneombudet på taket på Eide skole (foto: rbnett.no)

Kommuneadministrasjonen i Hustadvika har besluttet seg for at mobilmasten på skolebygget skal bli stående, rapporterer rbnett.no 21.02.2023:

Kontrakten med ICE gir så godt som ingen retrettmulighet når mastene først er satt opp, mener kommunen. Kommunen tør heller ikke "gå imot" sentrale myndigheter som hevder at strålingen er ufarlig og så svak at den "umulig kan være årsaken" til at flere av lærerne er blitt syke.

Det er dette som skjer gang på gang ved norske skoler etter at det først er kommet en mobilmast opp på taket. Kommunen «feiger» ut etter at den har bundet seg selv til masta, nesten bokstavelig talt:

Noen lærere blir syke. En elev eller to blir syk. Flere klager over dårlig innemiljø og slapphet, og noen foreldre merker at bruken av hodepinetabletter og øker. FAU engasjerer seg. Noen ildsjeler setter seg inn i forskningen på mikrobølget stråling og helse – nok til å forstå at det nasjonale strålevernet setter grensene utfra oppvarmingsfaren og bygger på gamle faglige dogmer og lobbyinteresser som via ICNIRP og WHO verner forretningen i stedet for å verne folk, fe og natur, omtrent slik Monsanto gjør det.

Faktisk er det jo slik at "strålevernet" (Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet) skaffer seg utredninger om helseisikoen basert på slike forutsetninger at svaret blir "ingen skadevirkninger påvist". Om du tror at slikt ikke kan være mulig, så gå grundig gjennom bekymringsmeldingen sendt til FHI! Der får du forklaringen på hvordan det skjer. Du finner bekymringsmeldingen i [bloggpost 28.01.2023](http://bloggpost.28.01.2023).)

Norske kommuner har latt seg rive med av særlig Telenors og statens oppfordringer til å stille opp på den store "dugnaden" for å digitalisere landet. Det er vel og bra, men "dugnaden" ble også brukt til å bygge ut en fiberinfrastruktur fram til kommunenes bygg som i neste omgang ble grunnlaget for massiv utbygging av trådløs kommunikasjon - nærmest som en trojansk hest.

Som med alle andre miljøstressorer er det ufarlig og kanskje både flott og nyttig med bare litt, men skadelig når det blir for mye. For mikrobølger ligger eksponeringen i byer nå på rundt 1 000 000 000 000 000 ganger den naturlige bakgrunnsstrålingen som livet på jorda er utviklet for å tåle. Ja, du leste rett! Det er derfor ikke så utenkelig at vi nå er der som et ekspertpanel omtalte i sin rapport i 1971 til USAs president:

"I nær framtid kan energi-forurensningen av miljøet bli i klasse med dagens kjemiske forurensning... og ... svak, langvarig eksponering kan bli et kritisk problem for folkehelsen."

Lobbygrupper klarer ved å støtte for dem nyttige forskere og WHO å gjemme bort skadevirkningene med liten skrift så de forsvinner av syne. De land, byer, kommuner og skoler som sjekker ut forskningen på feltet, innfører derimot restriksjoner og avstandskrav for mobilmaster for å få dem vekk skoler, barnehager, sykehus, etc. Det gjelder f.eks. i Frankrike, Israel, Belgia, Østerrike, Italia, India, Russland, Kina, England, USA ...

Slike restriksjoner gjenspeiler forskningsfunnene: De gjenspeiler at det ikke er nok å måle faren for akutt oppvarming for å sette grenseverdier, men at skademekanismer som virker også ved svak eksponering over lang tid, er godt dokumentert. Dette er opplest og vedtatt kunnskap innen den medisinske og biologiske delen av stråleforskningens verden. Av fagfolkene er det bare de som gjør helt urealistiske teoretiske forutsetninger som mener noe annet.

Det er lett å skaffe seg kilder som viser dette, selv om det kan ta tid å sette seg inn i dem: Last ned – helt gratis – den utmerkede *kildesamlingen fra Folkets strålevern* som du kan laste ned [HERFRA!](#) Og les deg opp i norsk-språklig litteratur som du kan skaffe deg [HER](#). (Mye er gratis, men de populærfaglige bøkene må du betale for.)

Vil noen utfordre kommune administrasjonen?

Kommunen har en soleklar plikt etter loven til å sørge for at elever og lærere har et fysisk godt arbeids- og læringsmiljø. Og den har en rekke verktøy den kan bruke for å oppnå dette, blant annet restriksjoner på bruken av mikrobølgesendere når målinger viser at eksponeringen går langt over det som anbefales av EUROPAEM, den europeiske organisasjonen for miljømedisinere. DSAs grenseverdier er jo heller ikke *påbud*, men *anbefalinger* for å unngå *akutte* skadevirkninger, og DSA understreker selv at medisin, det har ikke den etaten greie på, mens Helsedirektoratet peker til DSA og legene ikke lærer noe om slikt.

Om kommunestyret svikter sine innbyggere og følger administrasjonens ønsker, vil da noen utfordre den?

Da melder spørsmålet seg om det fins noen foreldregrupper eller fagforeninger som vil gå sammen om en spleis, eller enkeltpersoner med tykk nok lommebok, og som er villige til å utfordre kommunen. For:

- som eier av grunnen og bygget der mastene står, kan kommunen gjøres ansvarlig for skadevirkningene. Det fins etter hvert en del dommer som understøtter dette. (Se f.eks. [bloggpost 30.06.2022](#).)
- kommunen kan hevde at avtalen med mobilselskapet må heves uten vederlag fordi det er inngått på feilaktige forutsetninger, at det var sterk *informasjonsulikevekt* mellom partene, og at kunnskapsgrunnlaget nå er endret, men da må den handle nå når den er blitt informert, og ikke etter unødig lang tid.
- kommunen kan vise til at det åpenbart er ulike syn på helserisikoen og at dagens grenseverdier og at dens jobb er å være føre var, slik offentlige etater er forpliktet til utfra grunnlovens §112.

Kanskje er det en god investering i helse og miljø å bruke noen kroner – la meg gjette på 50 - 100 000 NOK – på å få kommunens situasjon utredet juridisk av noen som også kan litt om sakens faktum, slik at de lettere kan skjære gjennom påstandene fra DSA om at «strålingen er så svak» og «umulig kan gi helseskadelige virkninger»? Det fins etter hvert noen slike jurister i Norge. En kickstart får man i [bloggpost 20.08.2016](#), som er skrevet etter samtaler med en jurist med forvaltningsrett som speciale.

Einar Flydal, den 26.02.2023

En del relevante bloggposter

<https://einarflydal.com/?s=sentrale+myndigheter>

<https://einarflydal.com/?s=Eide+skole>